

retsdom af 19. november 1986, hvor landsretten udtalte, at "dyreværnslovens § 19 [svarende til den nugældende § 29] findes ikke at være til hinder for, at tiltaltes ret til at holde dyr begrænses såvel i henseende til art som antal". Landsretten frakendte herefter for bestandigt tiltalte retten til at beskæftige sig med dyr bortset fra én hund, én kat, duer og indtil 10 kreaturer.

Adgangen til rettighedsfrakendelse ved dom forudsætter imidlertid, at der enten foreligger mishandling af dyrene eller grovere uforsvarlig behandling. Rettighedsfrakendelse sker således ved dom i forbindelse med idømmelse af straf efter dyreværnslovens § 28.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør der – i lighed med arbejdsgruppens forslag – være adgang til administrativt at påbyde en producent at nedsætte belægningen i besætningen i en række nærmere angivne tilfælde, for forholdet bliver så alvorligt, at det kan give anledning til rettighedsfrakendelse ved dom. Det bemærkes, at producenten fortsat vil kunne producere et større antal kyllinger, men at en del af dem i så fald må holdes i andre huse eller bygninger, så belægningsgraden pr. kvadratmeter gulvareal ikke overskrides.

Justitsministeriet er enig med arbejdsgruppen i, at et påbud om at nedsætte belægningsgraden bør være gældende, indtil producenten kan dokumentere, at forholdene i besætningen er udbedret. Når det er tilfældet, bør fødevareregionen – afhængig af den konkrete situation – enten ophæve påbudet eller lempe det ved at fastsætte, hvilke specifikke vilkår der skal være opfyldt, for at producenten kan øge belægningen igen.

Justitsministeriet kan ligeledes tilslutte sig forslaget om, at fødevareregionernes afgørelser om nedsættelse af belægningsgraden og om vilkår for at få belægningsgraden sat op igen bør kunne påklages til Justitsministeriet. Af hensyn til kyllingernes velfærd kan ministeriet tiltræde, at sådanne klager ikke bør tillægges opsættende virkning.

For så vidt angår udgifterne til overvågnings- og kontrolordningen er Justitsministeriet enig med arbejdsgruppen i, at disse udgifter bør afholdes af producenterne, dog med mulighed for at oprette en kollektiv betalingsordning til at dække udgifterne til slagteriets overvågning af trædepuder og fjerdragt og til den stikprøvevise besætningskontrol. Justitsministeriet kan tilslutte sig, at disse udgifter f.eks. kan afholdes af Fjerkræafgiftsfonden, mens det er producenterne selv, der skal afholde udgifter i forbindelse med kontrolbesøg, der foretages på grund af konstaterede velfærdsproblemer i enkelte besætninger.

Hvis lovforslaget vedtages, agter justitsministeren at udstede administrative regler svarende til dem, som

er foreslået af arbejdsgruppen, jf. afsnit IX i arbejdsgruppens delrapport. Justitsministeriets udkast til bekendtgørelse herom er optrykt som bilag til dette lovforslag.

Der henvises til lovforslagets §§ 9-18. Lovforslagets § 9 svarer til § 6 i arbejdsgruppens lovudkast, jf. afsnit VIII i delrapporten, mens § 7 i arbejdsgruppens lovudkast af redaktionelle grunde er blevet opdelt i lovforslagets §§ 10-15. Herudover svarer lovforslagets § 16 og § 17 til § 8 og § 9 i arbejdsgruppens lovudkast, mens betalingsbestemmelsen i lovforslagets § 18 svarer til § 10 i arbejdsgruppens lovudkast. Særligt for så vidt angår gebyr for erindringsskrivelser finder Justitsministeriet det dog mest hensigtsmæssigt ikke at fastsætte et bestemt beløb i loven, fordi omkostningerne herved endnu ikke kan fastsættes præcist, og fordi beløbets størrelse bør kunne ændres uden fremsættelse af et lovforslag, hvis det f.eks. på et tidspunkt skønnes nødvendigt at forhøje det på grund af inflation eller lignende. Ministeriet foreslår derfor i stedet, at der i lovforslagets § 18, stk. 6, indsættes en bestemmelse, der giver justitsministeren bemyndigelse til administrativt at fastsætte et beløb, der dækker omkostningerne ved udsendelse af erindringsskrivelser.

11. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser

11.1. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at medføre merudgifter for det offentlige, idet udgifterne til overvågning af trædepuder og fjerdragt på slagterierne og til besætningskontrollerne foreslås afholdt af producenterne, jf. ovenfor under pkt. 10.1.5 og 10.2.

Lovforslaget skønnes at medføre administrative konsekvenser for det offentlige, idet fødevareregionerne bliver pålagt en række overvågnings- og kontrolopgaver, som bl.a. består i at godkende redegørelser, tilrettelægge kontrolbesøg og overveje nødvendigheden af eventuelle påbud mv. Fødevareregionernes opgaver i forbindelse med stikprøvekontrol af besætninger og kontrolbesøg som følge af konstaterede problemer i enkelte besætninger forventes at lægge beslag på ca. 224 arbejdstimer årligt, dog noget mere det første år. Kontrollen på slagterierne anslås at ville indebære ca. 2.500 arbejdstimer årligt. Udgifterne til fødevareregionernes besætningskontrol og slagterikontrollen forventes som nævnt dækket ved brugerbetaling.